

FTU-2008-851

INSTANS:	Forbrukertvistutvalgets vedtak
DATO:	2009-01-13
DOKNR/PUBLISERT:	FTU-2008-851
STIKKORD:	Kjøp av brukt campingvogn.
SAMMENDRAG:	Klage på flere mangler. krav om heving, erstatning samt renter. Medhold i forhold til innklagde nr. 1. innklagde nr. 2 frifinnes.
SAKSGANG:	Arkivsaknr: 08/851, (FR sak: no/2008/1197).
PARTER:	Klager: Lennart Nilsen. Innklaget nr 1: Magne Jonli (Ma Jo Bil). Innklaget nr 2: Ingar Aasbø (Incar Bil).
FORFATTER:	André Fimreite. Henrik Tore Dahl. Trygve Bergsåker.

I. Sammendrag av faktiske forhold og partenes anførsler.

Klageren kjøpte i slutten av mars 2007 en brukt Kabe Smaragd 540 GLE campingvogn av innklagde nr 1 for kr 49 000,-. Campingvognen ble kjøpt usett av klageren, men ble gjennomført via klagerens far, Frode Nilsen, som også underskrev kontrakten for klageren. Klageren opplyser at kontrakten dessverre er kommet bort, slik at han ikke har kunnet legge den frem i saken. Han forteller at det heller ikke har lyktes ham å få en kopi av kontrakten fra innklagde nr 1. Innklagde nr 1 har imidlertid selv lagt frem kontrakt datert 21.03.2007, men det er uenighet om hvorvidt dette er den opprinnelige kontrakten.

Klageren har fremlagt nettgirokvittering som bevis for at transaksjonen har funnet sted. Han forklarer i den forbindelse at han oppdaget at kontonummeret som innklagde nr 1 oppgav for overføring av kjøpesummen tilhørte en ukjent tredjeperson, Ingar Aasbø. Dette er bakgrunnen for at han er oppført som innklagde nr 2.

Ifølge klageren fikk han ved telefonisk kontakt i forbindelse med kjøpet opplyst fra innklagde nr 1 at vognen var en 1987-modell. Klageren forteller videre at innklagde nr 1 opplyste at vognen hadde gulvvarme og at den var fuktfri. Innklagde nr 1 fortalte, ifølge klageren, også at campingvognen kun hadde vært eid av et eldre ektepar og at den var helt strøken og en strålende bruktvogn.

Klageren forteller at det etter overtakelsen viste seg at vognen egentlig var en 1986-modell, ikke en 1987-modell slik han hadde blitt forespeilet. Den var, ifølge klageren, ikke rengjort og hadde flere klare feil og mangler. Da klageren var ivrig etter å komme i gang med påskeferien, forteller han at vognen likevel ble tatt i bruk påsken 2007.

Klageren anfører at campingvognen har vesentlig mangler og krever heving av kjøpet og erstatning stor kr 750,- samt renter for alle beløp. Erstatningsbeløpet knytter seg, ifølge klageren, til innhenting av sakkyndig takstrapp. Klageren viser til at campingvognen har en rekke feil, utover dens forespeilte alder. Det dreier seg i stor grad om fukt i vegger, diverse lekkasjer bl.a. rundt vinduer og skinnegangen for forteltet samt ødelagt utstyr innvendig i vognen.

Klageren har fremlagt sakkyndig rapport fra Hjalmar Fredriksen ved Bodø Transport & Caravan AS datert 11.02.2008. Det fremgår av denne at han ved besiktigelse 10.02.2008 foretok visuell kontroll utvendig og innvendig samt en fukttest av vognen. Ifølge Fredriksen ble fukttesten avbrutt etter at sideveggene var målt, da disse var fulle av vann/fuktighet. Videre fremgår det at ved en slik fuktskade dannes sopp og råte slik at det ikke kan anbefales å bruke vognen over lengre tid, da det kan være helsefarlig å være i vognen. Det

konstateres videre at ytterplatene utvendig er tært opp på grunn av fuktskaden på innsiden av vognen. Det konkluderes med at vognens verdi slik den fremstår er lik kr 0,-. Det fremgår for øvrig at slike vogner normalt selges som arbeidsbu for mellom 5- 8 000,- kroner. Dersom vognen hadde vært helt i orden ville verdien, ifølge rapporten, ligget på en pris mellom 19- 25 000,- kroner.

Videre har klageren bemerket at det under sakens gang viste seg at vognen, i motsetning det han var blitt forespeilet, har hatt en rekke eiere og at den gjennom sitt livsløp har blitt ribbet for ekstrautstyr som fortelt, gassflasker og tv. Klageren opplyser at han funnet ut at innklagde nr 1 kjøpte vognen for kr 20 000,-.

Han påpeker for øvrig at hans sønn har fått store luftveisproblemer ved bruk av vognen.

Innklagde nr 1 avviser kravet og anfører at vognen ble særdeles nøye sjekket av klagerens far ved besiktigelsen. I den anledning viser innklagde nr 1 til at Frode Nilsen er tidligere profesjonell forhandler som har jobbet for bl.a. Norsk Autoimport og Autosenteret i Trondheim, samt at han de senere år har drevet bruktbilsalg på fritiden. Videre anfører innklagde nr 1 at det tydelig ble både forklart og skrevet i kontrakten at vognen kunne ha fukt- og råteskader, og at han derfor måtte sjekke den godt, hvilket også ifølge innklagde nr 1 ble gjort. Han har som nevnt innledningsvis fremlagt underskrevet kontrakt datert 21.03.2007, hvor Lennart Nilsen er oppført under kjøper. Hva angår vognens spesifikasjoner står den oppført med registreringsdato 1986 og under anmerkninger fremgår det:

« Kjøpes gjennom oppkjøper (Frode Nilsen) Det er muligheter for fukt/råte. »

Han bemerker videre at alle vogner, og spesielt eldre vogner, må ha noe vedlikehold for å unngå fukt, og at campingvogner absolutt ikke er vedlikeholdsfrie. Innklagde nr 1 tilbyr i den anledning å tørke opp vognen for klageren, samt å vise ham hvor og hvordan han legger på ny tettemasse. Dette vil, etter hans mening, utvilsomt føre til at vognen blir minst like bra som andre 86-modeller.

Innklagde nr 1 mener vognen ved salgsdato absolutt var i den tilstand man kan forvente av en 1986 modell campingvogn. Han påpeker at dersom vognen etterpå har fått en lekkasje og kanskje har stått sånn i månedsvis uten reparasjon, vil det naturlig nok ende med fuktskade som i dette tilfellet. Det kan ikke selger, slik innklagde nr 1 ser det, bli belastet med etter nærmere ett år. Han bemerker videre at han har solgt vognen til Frode Nilsen og ikke til klageren.

For øvrig påpeker innklagde nr 1 at innklagde nr 2 ikke har noe med denne handelen å gjøre.

Innklagde nr 2 forklarer i brev av 20.02.2008 at han kjøpte vognen for kr 20 000,- og solgte den til innklagde nr 1 for kr 31 650,- inkl. registreringsavgift. Han forklarer at innklagde nr 1 selger campingvogner i kommisjon for ham. Han forteller videre at han ikke har hatt noe med klagerens handel å gjøre og at han ikke er rett adressat for klagen, slik at det er innklagde nr 1 klageren må forholde seg til. Han viser i denne forbindelse til kommisjonsloven § 56. Han fremholder at dersom klageren skulle hatt et krav mot ham, måtte det vært begrunnet i at innklagde nr 1 hadde et tilsvarende krav mot ham. Noe slikt krav finnes ifølge innklagde nr 2 ikke. Han forklarer videre at han har vært i kontakt med innklagde nr 1 som, ifølge innklagde nr 2, er helt klar på at han ikke har noe krav mot ham.

Hva angår innklagde nr 1's anførsel om at klagerens fars profesjonalitet har betydning i saken avviser klageren dette, da det her er snakk om kjøp av campingvogn, ikke bil. Han opplyser at hans far aldri har drevet noen form for campingvognforretning. Klageren mener at selv om hans far skal ha sjekket vognen godt, kan ikke det frata innklagde nr 1 ansvaret når det viste seg hvilken elendig stand vognen egentlig var i.

Vedrørende det innklagde nr 1 sier om vedlikehold anfører klageren at den omtvistede vognen ikke kan ha blitt vedlikeholdt i årenes løp. Klageren stiller spørsmålsteget ved hvordan innklagde nr 1, som tydelig kan sitt fag, kunne ta kr 49 000,- for en vogn i denne stand. Han avviser at skadene har oppstått i løpet av de ni månedene han hadde vognen i bruk, og viser til den fremlagte takstrapporten.

Når det gjelder kontrakten som innklagde nr 1 har fremlagt anfører klageren at det åpenbart har stått 1987 på kontrakten først, og at dette i etterkant er endret til 1986. Videre viser han til at han står oppført

som kjøper og bemerker i den anledning at han finner det merkelig at innklagde nr 1 kan hevde at han aldri har solgt noen vogn til klageren. Klageren opplyser videre at hans far, Frode Nilsen, benekter at det var ført opp noen anmerkninger i den kontrakten han underskrev. Han har også overfor klageren bekreftet at registreringsdatoen i kontrakten ved signeringen var oppgitt til 1986.

I forhold til innklagde nr 2 anfører klageren at det er likegyldig hvilke krav innklagde nr 1 har mot innklagde nr 2, så lenge innklagde nr 2 mottar hele kjøpesummen. Han viser videre til at det i ettertid har vist seg at de to innklagde har solgt den omtvistede vognen seg imellom på nytt etter at den var registrert på klageren. Han fremholder at dette ikke kan ha gått riktig for seg og ønsker å få avdekket hvilket forretningsforhold de to innklagde har. For øvrig mener klageren at forholdet mellom de to innklagde gjør dem inhabile i henhold til å dekke opp for hverandre.

Det er etter dette gjentatt fra innklagde nr 2 at innklagde nr 1 selger campingvogner i kommisjon for ham, og det presiseres at dette har foregått etter loven.

Forbrukertvistutvalget går i sakssammendraget ikke nærmere inn på partenes anførsler enn det som fremgår ovenfor. Utvalget har mottatt samtlige saksdokumenter og har satt seg inn i disse.

II. Sakens gang. Påstand.

Saken ble ved klage av 27.02.2008 brakt inn for Forbrukerrådets kontor i Bodø, som den 05.03.2008 første gang henvendte seg skriftlig til de innklagde. Saken ble henlagt som uforliket ved kontorets brev av 15.05.2008, og klagerens begjæring om innbringelse for Forbrukertvistutvalget er datert 20.05 s.å. og er rettidig. Oversendelse fra Forbrukerrådet til Forbrukertvistutvalget skjedde ved ekspedisjon av 27.05.2008.

Klageren har nedlagt påstand om at innklagde skal betale ham kr 49 000,- i hevingsoppgjør samt erstatning stor kr 750,-. For alle beløp kreves renter.

Saken ble lagt frem i Forbrukertvistutvalgets møte den: 03.10.2008

III. Utvalget ser slik på saken:

Utvalget vil først bemerke at det ikke kan ses å være grunnlag for mangelsansvar for innklagde nr 2 i saken. At kjøpesummen etter instruks fra innklagde nr 1 ble overført direkte til innklagde nr 2, gir ikke i seg selv grunnlag for selgeransvar for innklagde nr 2. Forholdet mellom de to innklagde er ellers preget av uklarhet. Når innklagde nr 1 har opptrådt som selger overfor klageren, er det han alene som må bære et eventuelt selgeransvar overfor klageren.

Utvalget vil dernest bemerke at det er reist begrunnet tvil om ektheten av den kontrakten som er lagt frem i saken. Utvalget kan ikke legge til grunn at vognen ble solgt som 1986-modell og med slike forbehold om fukt og råte som den fremlagte kontrakten viser.

En annen sak er at spørsmålet om 1986- og 1987-modell neppe har betydning i saken. Vognen var ved salget i alle tilfelle ca 20 år gammel. Ett år fra eller til spiller neppe noen rolle i denne sammenheng. Det er spørsmålet om feil og mangler som er det avgjørende i saken.

Utvalget oppfatter det slik at innklagde nr 1 har solgt vognen til klageren som ledd i næringsvirksomhet. Saken reguleres derfor av forbrukerkjøpsloven, jfr. lovens § 1.

Det er lagt frem en sakkyndig rapport som viser at vognen er nesten verdiløs. Den besiktigelsen som er grunnlaget for rapporten, ble foretatt mer enn ti måneder etter kjøpet. Innklagde nr 1 mener, så vidt utvalget forstår, at fuktskadene må være påført i klagerens eiertid, ved at klageren har forsømt nødvendig vedlikehold av vognen. Utvalget finner det for sin del ut fra dokumentasjonen i saken overveiende sannsynlig at vognen allerede på tidspunktet for klagerens kjøp må ha hatt omfattende fukt- og råteskader. Disse utgjør kjøpsrettelige mangler i medhold av forbrukerkjøpslovens § 15 og 16, særlig § 15 annet ledd b) om at

salgsobjekten skal svare til det forbrukeren har grunn til å forvente, sammenholdt med § 16 første ledd a) om at den ellers har kjøpsrettslig mangel. Manglene gir klageren rett til å heve kjøpet i medhold av § 32.

Utvalget vil også vise til klagerens forklaring om at innklagde nr 1 før kjøpet ga uriktige opplysninger om gulvvarme og antall tidligere eiere. Når utvalget er kommet til at vognens tilstand i seg selv gir grunnlag for heving, er det ikke nødvendig å gå nærmere inn på disse forholdene.

Klagerens krav kan ikke møtes med den innsigelse at manglene burde ha vært oppdaget av klagerens far før kjøpet. Det fremgår av forbrukerkjøpslovens § 16 tredje ledd at en forbruker ikke kan gjøre gjeldende mangler som han kjente eller måtte kjenne til før kjøpet. Det er i denne sammenheng ikke tilstrekkelig at forbrukeren kunne eller burde ha oppdaget manglene. Det er ikke grunnlag for å hevde at klagerens far, som gjennomførte kjøpet på vegne av klageren, visste eller må ha visst om de fukt- og råteskadene som er grunnlaget for hevingen.

Heving av kjøpet innebærer at klageren har krav på tilbakebetaling av kjøpesummen etter § 49 annet ledd, med tillegg av renter etter § 50 annet fra den dagen han reklamerte. Reklamasjon med krav om heving ble sendt innklagde nr 2 ved brev 13.02.2008. Brevet ble sendt i kopi til innklagde nr 1. Renter på hevingsoppjøret løper fra denne dato.

Klageren har også krav på erstatning for utgifter til sakkyndig rapport om vognen. Selv om beløpet ikke er dokumentert, fremstår et beløp på kr 750,- for dette som rimelig. Klageren tilkjennes dette beløpet. Erstatningskravet ble gjort gjeldende skriftlig i begjæringen om innbringelse av saken for FTU, datert 20.05.2008. Den ble sendt innklagde i kopi fra Forbrukerrådet 23.05.2008. Renter på erstatningskravet løper derfor fra 22.06.2008, jfr. forsinkelsesrentelovens § 2.

Rentefoten var 12,25% p. a. frem til 30. juni 2008. Fra 01.07.2008 til 31.12.2008 var renten 12,75% p. a. Rentefoten er 10,00% p.a. med virkning fra 01.01.2009.

IV. KONKLUSJON

Forbrukertvistutvalget fatter slikt

Vedtak:

- 1. Magne Jonli plikter å betale kr 49.000,- – kronerførtinitusen 00/100 - til Lennart Nilsen, med tillegg av renter etter forsinkelsesrentelovens § 3 første ledd første punktum fra 13. februar 2008 og til betaling skjer, mot at den påklagde campingvognen stilles til disposisjon for Magne Jonli.*
- 2. Magne Jonli plikter å betale kr 750,- – kronersyvhundreogfemti 00/100 - til Lennart Nilsen, med tillegg av renter etter forsinkelsesrentelovens § 3 første ledd første punktum fra 22. juni 2008 og til betaling skjer.*
- 3. Ingar Aasbø frifinnes.*

Oppfyllelsesfristen er 4 – fire – uker fra vedtakets forkynnelse.

Vedtaket er enstemmig.

Sist oppdatert 6. desember 2012